

In het bovenstaande hebt u kunnen lezen wat voor gevolgen een ramp met een olietanker kan hebben voor dit paradijsje.

Maar ook zonder regelrechte rampen zijn er nog andere gevaren. In de periode dat ik daar was verscheen er in de krant een bericht dat op 200 km ten noorden van Brest een grote olievlek was waargenomen van 13,5 km lang en 60 meter breed. Deze olie was geloosd door een onder Panamese vlag varende Griekse gastanker, de "Gaz Venezia". Het schip was echter betrapt door een vliegtuig van de Franse douane, waarna het door de marine werd opgebracht naar Brest en daar aan de ketting werd gelegd.

Binnen een week werd de door de rechter opgelegde boete van 300.000 Euro door de reder betaald en

kon het schip zijn weg vervolgen. Wel volgt er in november nog een rechtszaak tegen de kapitein op beschuldiging van "opzettelijke vervuiling van de zee". Dit is wel een lik op stukbeleid, maar daarmee is de olie niet verdwenen!

En dit is maar een van de vele schepen die van en naar de Noordzee langs de Bretonse kust varen. Tot slot nog enkele tips.

Mocht u van plan zijn naar Bretagne te gaan, ga dan eind mei of in begin juni. Voor de boottochten raad ik ook aan om als vertrekplaats te kiezen voor Trégastel en niet vanuit Perros-Guirec.

De boten vanuit Trégastel zijn veel minder met passagiers beladen en dat geeft aan boord veel meer ruimte om rustig aan alle kanten te kunnen kijken.

Duinexcursie voor de jeugd op 6 november 2004

Zaterdag 6 november heeft mevrouw Nel Nooyen weer een excursie georganiseerd voor de jeugd. Deze keer zijn we naar het duinen geweest met gids Dick Passchier. We hebben heel wat gezien, gehoord en ook gevonden.

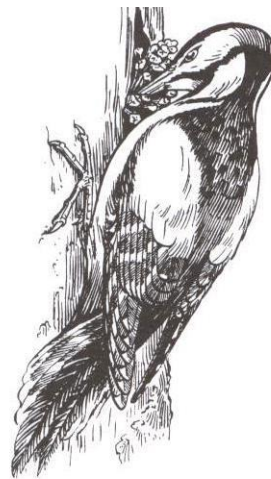
We hadden onze eerste stap nog niet gezet of we hoorden al een Grote bonte specht fluiten.

Een stuk verder vond mevrouw Nel een Aardster. Een aardster is geen plant maar een plofpaddestoel die niet veel voorkomt. Een andere paddestoel die we vonden is het Judasoor. Hij groeit niet op de grond, maar aan een vlier. Hij ziet eruit als een oor, en voelt ook als een oor.

Toen we nog veel verder waren had meneer Dick ons iets moois te laten zien: het was een spechtensmidse. Een specht eet de zaden van een dennenappel. Hij doet dat bijna net zoals een eekhoorn, maar de specht heeft geen vier pootjes, dus klemt hij de dennenappel tussen twee takken en haalt zo de zaden er uit. Maar als de specht met een nieuwe dennenappel aan komt vliegen, moet eerst de oude eruit. Een plek waar dennenappels vaak uit en in takken worden gezet heet dus een spechtensmidse.

We hebben ook nog sporen gevonden van een ree en van een vos. We hebben die dieren niet in het echt gezien, maar we weten wel dat ze in de duinen wonen. Van een ree vonden we de voetafdruk, en van de vos een keutel. In de keutel van de vos vonden we ook nog een muizenbotje.

Op de terugweg vonden we een stapelnest. Sommige vogels gebruiken hun nest een aantal jaren achter elkaar. Maar het mannetje vindt dat zijn nest er elk jaar een beetje beter uit moet zien. Dus

spechtensmidse

maakt hij er elk jaar een stukje aan. Als hij dat een aantal jaren achter elkaar doet, wordt zijn nest op een gegeven moment te zwaar en te hoog. Wij hebben zo'n hoog, oud nest gevonden.

Bij het eindpunt aangekomen kregen we allemaal van mevrouw Nel een kaart met daarop allemaal wintervogels, en wat ze eten. Ik vond het heel erg leuk, en ik hoop dat we gauw weer zo'n leuke excursie hebben.

Marieke Dwarswaard (8 jaar)